

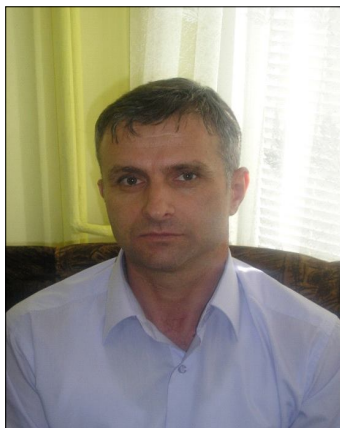
Христо Илиев Бонджолов е завършил политехническа гимназия в гр. Бяла Слатина (1978) и специалността *Българска филология* в Университета на старопрестолния град (1984). Започва работа като хоноруван асистент във Филологическия факултет на ВТУ (1985–1988) и преминава последователно през: редовен асистент (1988–1991) ст. асистент (1992–1995) и гл. асистент (1995–1999). След успешна защита на дисертационния труд *Текст и прототекст в романа на Борис Пастернак „Доктор Живаго“* му е присъдена образователната и научна степен „доктор“ (1999). Въз основа на хабилизационния му труд *Ното balcanicus като ното ludens (Сатиричната картина на света в творчеството на Радое Доманович и Бранислав Нушич)* и други публикации е избран от Научния съвет по литературознание и ВАК за доцент по славянски литератури в Катедрата по славистика.

В конкурса за професор Христо Бонджолов участва с пет книги (*Грузинската сага*, 2005; *Сънища за щастие (Анализи на произведения от българската литература)*, 2007; *Сънища за щастие* [Второ преработено издание], 2010; *Ното balcanicus като ното ludens (Сатиричната картина на света в творчеството на Радое Доманович и Бранислав Нушич)* [Второ преработено издание], 2011; *Славянски етюди*, 2012), два учебника по история на славянските литератури (*Южнославянските литератури до началото на XX век*, 2007, и *История на южнославянските литератури*, 2012 [и двата в съавторство с Ганчо Савов]), над 30 научни студии и статии на български и на сръбски език (значителна част от които са включени в изброените монографии), четири рецензии, преводи от сръбски на български език, съставителство и редактиране на материали, отпечатани в наши и сръбски научни списания и сборници.

Христо Бонджолов специализира в университетите на Лвов (1991), Тбилиси (1992) и Братислава (1995) и в продължение на пет години е лектор по български език и култура в Нишкия университет, Сърбия (2005–2010). Наред с преподавателската си дейност заема редица изборни, организационни и административни длъжности, сред които са директор на Международния българистичен център (от 2005 г.) на ВТУ, декан на Филологическия факултет (от 2011 г.) и председател на Съвета на деканите на ВТУ (2013).

На 19.10. 2012 година е избран за професор в катедра *Славистика*.

На 25 юни 2012 г. на **Раки Бело** бе присъдено научното звание *доцент* по Балканско езикознание – албански език. Раки Бело е преподавател в катедра „Обща лингвистика и старобългаристика“ към Филологически факултет на Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“.

Завършил е специалност „Българска филология“ в ЮЗУ „Неофит Рилски“ гр. Благоевград през 1997 г.

В същия университет през 1998 г. е завършил следдипломна научна специализация по „Балкански литератури“ със защитена научна работа на тема: „Мотивът на „мъртвия брат“ в творчеството на Пенчо Славейков и Исмаил Кадаре“. През 2003 г. печели конкурс за редовен асистент по албански език и албанска литература във Великотърновския университет. През същата година защитава успешно дисертационния си труд за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ на тема „Деминутивността в балканските езици (съществително име)“. През 2004 е избран за главен асистент. През периода 2003–2013 г. му е възложено провеждането